

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Místo babího léta přišlo v září ochlazení, které vyburcovalo i dodavatele tepla. Pak se počasí umoudřilo a nadcházející podzim si nás začal předcházet. Kdo se vydal pro houby, nevracel se většinou s prázdnou. Tak ať si můžeme užívat zlatičího slunce a pestré přírodní palety co nejdéle, nejradyji do vánoc. Vždyť na dobu krátkých rukávů a sandálů budeme zase čekat tak dlouho, tedy pokud nás v lednu globální oteplování nepřekvapí.

Motto

„Velikost každého štěstí se měří jeho ztrátou.“
A. De Vigny

Z reklam, inzerátů a...

„Svět nikdy nezajde na nedostatek divů; pouze na nedostatek údivu.“
G.K. Chesterton

„Není moudrý ten, kdo ví mnoho, ale, ten, kdo ví, co je třeba.“
Ezop

„Žádný člověk není tak moudrý, aby věděl o všem zlu, které koná.“
Rochefoucauld

„Chceš-li dostat chytrou odpověď, musíš položit chytrou otázku.“
Goethe

„Rozumný člověk se přizpůsobuje světu kolem sebe. Nerozumný se vytrvale snaží přizpůsobovat svět sobě. Proto veškerý pokrok závisí na nerozumných lidech.“
G.B. Shaw

„Kdo viděl rozbořenou ženu a rozbořeného muže spíše by politoval muže než námořníka...“
V. Hugo

„Prohrát s celosvětovým spiknutím není hanba.“
Umberto Eco

Víte, že?

- V loňském roce se u nás vypilo celkem 875 milionů litrů balené vody. Lidé totiž nedůvěřují vodě z vodovodu. Obyčejná pitná balená voda, jakou koupíte za pár korun v obchodním domě, má ale kvalitu naprosto srovnatelnou s vodou z kohoutku. Pitná voda z lahve může být naopak i horší než ta kohoutková, která je stále čerstvá. Stačí, aby balená voda byla špatně skladována, třeba na slunci.
- Čína má nejpočetnější politickou stranu (66 milionů registrovaných komunistů) a největší světovou armádu (2,3 milionu vojáků). Všude ve světě je sebevrahů-mužů víc než sebevražedkyň, nikoli však v Číně. Může za to mix tradiční kultury a moderní socioekonomické situace. Čína je suverénně první v počtu vykonaných rozsudků smrti – seriózní zdroje hovoří přinejmenším o tisíci (v roce 2006), což převyšuje druhý Írán šestkrát.
- Vědci z americké Case Western Reserve University přišli s kontroverzní hypotézou, podle které nic takového jako černé díry v kosmu neexistuje. Pokud se nemýlí, pak je vesmír ještě podivnější, než jsme si dosud mysleli. „Existují pouze hvězdy, které se (svými vlastnostmi) černým díram blíží, ale nikdy se k nim nepřiblíží úplně.“ http://technet.idnes.cz/vedci-se-ptaji-zda-vubec-existuji-cerne-diry-fzo-vec-vesmir.asp?c=A070808_222117_tec-vesmir_vse
- Originální kampaň zaměřená na řidiče, kteří překračují rychlost použili v Izraeli. Namísto výhrůžek, značek snižujících maximální dovolenou rychlost či umělých figur policistů se prý rozhodli vyvěsit billboardy s textem: „Výzkumy prokázaly, že agresivní řidiči mají vesměs malá přirození“. A mužská ješitnost

zafungovala a nehodovost se údajně snížila. Tak teď ještě jak na agresivní řidičky?

- Obnovitelné zdroje energie jsou proti přírodě. Zajímavý názor odvážného odborníka, který varuje před obnovitelnými zdroji a chválí proklínanou jadernou energii. Jeho argumentace se točí kolem toho, že slunce, vítr i biomasa, čili vychvalované módní obnovitelné zdroje energie by v případě většího rozvoje spotřebovaly značnou rozlohu země. Tu by bylo pochopitelně nutné někde vzít, což by vedlo ke značnému tlaku na prostředí a biodiverzitu.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2825>
- Léčba pěstovaným inzulinem je na spadnutí. Inzulin vytvořený tabákem už vyléčil diabetické myši. Odborníci se shodují na tom, že hormon z geneticky modifikované rostliny, je velkým příslibem i pro léčbu lidských pacientů. Klíčem, který bude obnovovat schopnost těla znovu produkovat inzulin a spásou pro churavé cukrovkou, se má stát salát.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=2809>
- Podnikavý Američan si patentoval technologii Kameraflage™, která využívá toho, že CCD prvky digitálů jsou citlivé i v části infračervené oblasti a na fotografiích mohou být viditelné nápisy speciální barvou, kterou oko nevidí.
<http://kameraflage.com/>
- Letos Čína překoná americké emise skleníkových plynů. Každý týden dostaví bezmála dvě nové uhelné elektrárny!

Musíte se bát kanibalů?

V jedné firmě zaměstnali pět kanibalů jako referenty. Při oficiálním přivítání jim šéf povídá:

"Můžete tu pracovat, vydělat si pěkné peníze a můžete se stravovat v naší kantýně, ale naše zaměstnance necháte na pokoji...!!!" Kanibalové souhlasili a slibili, že nebudou nikoho obtěžovat.

Po čtyřech týdnech přišel za nimi šéf a povídá: "Pracujete velmi dobře, ale chybí nám jedna uklízečka, nevíte co s ní je...?" Všichni kanibalové odpověděli shodně "NE" a přísahali, že s tou věcí nemají nic společného.

Když šéf odejde, zeptal se vrchní kanibal: "Kdo z vás sežral tu uklízečku...?" Zezadu se nesměle ozve: " Já jsem to byl...!" Vrchní kanibal se rozzlobí: "Ty idiote, my se už čtyři týdny živíme vedoucím oddělení, oblastním vedoucím, hlavním manažerem pro kontroling, aby nikdo nic nezpozoroval a ty debile sežereš právě uklízečku!"

Opouštění bytu

Období vypravování se někam je vždy zvýšeným rizikem konfliktů. Souvisí to s naším rozdílným chápáním dochvilnosti a časových závazků. Já jsem pedant, pro kterého je závazek přijít někam na čas nebo stihnout začátek divadelního představení něco jako věc cti. Otázka života či smrti. Vytvářím proto časové rezervy tu na dopravní zácpu nebo na nepředvídaný defekt pneumatiky či oděvu. Razím krédo, raději být na místě o čtvrt hodiny dříve, než o pět minut později. Většinou pak těch dvacet minut proboumáme v interiéru divadla nebo malou procházkou v okolí bydliště známých. Již půl dne předem zřetelně a raději několikrát oznamuji všem zúčastněným, v kolik hodin a minut budeme muset opouštět byt. Ale myslíte, že je to něco platné? Žena nemá sice nic zásadního proti tomu, přijít někam včas, ale na druhé straně se nehodlá kvůli tomu uštvat a zkazit si požitek z návštěvy nebo divadelního představení. Dokonce bývá i včas oblečena a upravena. Ale pak zahájí ten zvláštní dokončovací

rituál, kdy často poponášá jednotlivé bytové doplňky o několik centimetrů na to jejich jediné pravé místo, urovnává a uklízí věci, které zde ležely i několik dní. I když se za několik hodin vrátíme z divadla, musí být před odchodem umyté, utřené a uložené nádobí, většinou i setřený prach. Rází totiž neochvějný názor "Nikdy nevíš, s kým a za jakých okolností se budeme do bytu vracet!" (A nota bene, co by si pomyslel, třeba takový zloděj) Mou štiplavou poznámku „Ale malování bytu už miláčku necháme na zítřek, ano?“, přechází většinou bez povšimnutí. Nevzpomínám si, zda jsme se už někdy skutečně vraceli s neočekávanou návštěvou, ale konec konců vrátit se do perfektně uklizeného bytu má také své kouzlo. Odměnou za to jí bývá často sólový vstup do již ztichlého sálu divadla či kina, většinou zrovna doprostřed řady. Takto získanou pozornost si nepochybně užívá a už ani nevím, jestli se traduje nebo se to skutečně přihodilo, že při místním představení moderátor pronesl „Tak paní Vlasta je už tady, myslím, že můžeme začít“. Čekáme-li návštěvu doma, většinou rodičů, opakuje se vše v růžovém Když dokončí oběd, zákusky a chlebičky, tak mě většinou zmožená a uštvaná požádá „Miláčku opláchni těch pár hrnků a talířů“. I když splním její přání bez sebemenší prodlevy, tak mě zvonění návštěvy většinou zastihne v nejlepším. A já, který doma jen pravidelně luxuju a občas vynesu netříděný odpad, s potutelným úsměvem a utěrkou v ruce vítám návštěvu „Jé, vy už jste tady a já nemám ještě domyté nádobí...“.

Také výpravy, zejména na zahraniční dovolenou, mají svá specifika. Musím však předeslat, že moje žena je perfektní balič, kterému se nikdo nevyrovná. Na mě pak už zbývá jen povinnost vybranou dovolenou sehnat, zajistit dostatečné krytí platební karty, příslušnou měnu a platné cestovní doklady. A obléknout si bez reptání oděv, který mi žena připravila na křeslo a zamknout za námi byt. Na vše ostatní myslí ona. Zabere jí to sice několik posledních večerů a bezesných nocí, ale ještě nikdy se nestalo, že by nám na dovolené něco chybělo. To spíš přebývalo. Pro jistotu sebou bere polovinu domácnosti. Je přesvědčena, že v tropech se i svetr bude hodit. Jako zdravotnice a majitelka „muže v letech“ (podle mne v těch nejlepších), počítá se všemi možnými neduhy a ataky, které by mě mohly postihnout. Naše objemná cestovní lékárna zahrnuje prostředky na srdce, cévy, dýchací a zažívací trakt, kožní a infekční onemocnění, tlášení bolesti jakéhokoliv původu, včetně psychické (ale tento lék se spíše řadí k chutným nápojům) a chybí snad už jen cytostatika. Jedeme-li autem, nechá kufr doma a rozdělí náklad do desítek igelítek, kterými zaplaví i ta nejmenší zákoutí zavazadlového prostoru. Když pak vyfotografuju tu vyloženou a připravenou hromadu, udivuju tím své známé, kteří dobře vědí, že jsme nejeli nákladním, nýbrž osobním autem. Nezapomenu, jak jsem v Thajsku, v čtyřhvězdičkovém hotelu, vytáhl z našeho zavazadla malou tubičku, na které stálo: „souprava na opravu smaltu koupelnových van“. Když jsem se ženy nevěřicně zeptal, zda opravdu předpokládala opravu hotelové vany, trochu rozpačitě a s úsměvem odpověděla „Viš miláčku, já si tu tubičku spletla se vteřinovým lepidlem“. Také o jídlo během dlouhé cesty bývá postaráno. Neobešlo se to však bez počátečních obtíží. Při cestě na Kanary objevila bdělá operátorka letištního rentgenu v našem příručním zavazadle podezřelý předmět, ze kterého se vyklubal šikovný ostrý nožík na zeleninu, přibalovaný ke svačině. Přišli jsme o něj, stejně jako při zpáteční cestě o špičaté nůžky, kterými jsem si zastříhal knír. Zato kostička masoxu(!) v kapse mého saka zvedla u amsterodamského celníka jen lehce obočí. Přesto nebo právě proto se svou ženou rád chodím do divadel nebo jezdím na dovolenou. Porovnám-li to s vypravovacími rituály její matky, říkám si: "Měl jsi velké štěstí!"

Z knihy „Všechno, co jsem v životě potřeboval vědět mi pověděla má žena“.

Otázky dětí Bohu...

„Milý Bože, když necháváš umírat lidi a musíš pak dělat nové, proč si raději nenecháš ty, co už jsi udělal?“ Blanka

„Pamatuješ, jak nám odpadla škola, protože bylo hrozně moc sněhu? Nešlo by to udělat znova?“ Olda

„Milý Bože, já jsem Čech a co ty?“ František

„Milý Bože, jsi opravdu neviditelný nebo je to jen trik?“ Lucka

„Milý Bože, já jsem adoptovaný. Je to stejné, jako bych byl opravdický?“ Jenda

„Milý Bože, zvířata se modlí taky k tobě nebo mají někoho jiného?“ Iveta

„Milý Bože, opravdu jsi chtěl, aby žirafa vypadala takhle nebo jsi ji trochu zpackal?“ Dora z netu

Rosa dokáže vytvořit neuvěřitelné optické klamy.

Generace skeptiků

Často se podivujeme, proč dnešní generace je taková pochybovačná, vše relativizující a nemá ráda pozitivní vzory a vizionářská řešení. Filmy a hrdinové knih z počátku 20. století budí spíše úsměv. Co způsobilo, že pozitivní vzory nikdo nechce a nevěří jim? Především se na ně podepsaly oba totalitární režimy – fašismus a komunismus. Ty manipulovaly s pravdou zcela účelově a předkládaly lidem ultimativně „pozitivní“ vzory chování. A protože se lidé nemohli účinně bránit těmto režimům, bránili se aspoň jejich vzorům. Ale ani porážka obou ideologií nevedla k nastolení období pozitivní pravdy. Ani současný demokratický kapitalistický režim není totiž zrovna vzorem pravdy a čestnosti. A to nemám na mysli zdaleka jen korupci na různých úrovních. Některé součásti našeho každodenního života jsou programově lživé. Všichni to vědí a přijímají to tak. Vezměte si třeba oblast reklamy. Neočekáváte přece, že ovocem nebo kolomazi potřísněný oděv stačí potřísnit nabízeným čistícím prostředkem, aby se mu navrátila původní bělost a neposkvřněnost? A přesto se nám to tak denně předkládá. A děti už od malička vidí a cítí, že něco jiného se říká a jiná je skutečnost. Banky se předbíhají v nabídce „nejvýhodnějších“ úvěrů, které vás rychle ožebračí, když podlehnete. Není to jen oblast reklamy a marketinku, která zneužívá slabiny lidské psychiky. Nejúspěšnější viry a počítačová kriminalita zneužívá sociálního inženýrství, což má za následek velkou zranitelnost. Už vás ani nepřekvapuje, že do vaší e-mailové schránky přichází více spamů od podvodníků, než zprávy od lidí, kteří vám mají co říct. Jednou za čtyři roky, někdy i dříve, nastane volební rok. Naši politici, usilující o naše hlasy nám připraví velkou show. Nejde v ní ani tak o konfrontaci programů a idejí. Oni dobře vědí, že to co potřebuje prosperita státu a ekonomiky není vždy líbivé a průměrný nebo většinou spíše podprůměrný volič by jim na to hlasy nedal. Tak najímají vizážisty a specialisty na veřejné mínění aby vytvořili líbivý populistický mediální obraz – politika i programu. Rozumný volič cítí, že takhle by to asi nefungovalo a vybírá většinou to nejmenší zlo. I v podnikové sféře se často skutečné důvody maskují fiktivními. Takže být skeptikem, nejásat a nad vším pochybovat je za této situace vlastně docela rozumné chování. Ani umění a média nám nepředkládají pozitivní vzory a ideje. Většina děl je buď komických, útekem do pohádek nebo jsou hrdiny menšinová čílovíčková často pokřivených povah a charakterů. A poselství? Snad takové: buď rád, že ty jsi na tom ještě zatím lépe. Možná tady leží kořeny úspěchu nových českých

nekonečných televizních seriálů zobrazujících celkem obyčejné lidi s jejich každodenními problémy. Abyste rozuměli, nevolám po návratu jednoznačně kladných hrdinů typu Čuk a Gek nebo Bobby Ewinga z Dallasu. Ale trocha pohody, naděje a nějakého východiska by neškodila. Mít nějakou vizi znamená, že vím co chci a jdu si za tím. A já se nechci potácet, být permanentně na vše našťvaný a nadávat. Kdysi stačilo k uzavření smlouvy prosté podání ruky. To už se asi díky složitosti dnešního světa nevrátí. Co takhle pootevřít dveře pravdě a upřímnosti?

Snad jste na dovolených zvládli všechny hlavolamy

Nemnožíme se... (moc)

O tom svědčí počet prvňáčků.

Rok	Prvňáčků
2000	112 468
2001	99 165
2002	93 929
2003	90 263
2004	89 107
2005	89 617
2006	93 200

Příběhy ministra financí

Když jsem šel z Volar,
potkal jsem dolar.
Plakal už zdálí,
eura se mu smály.

Potkal jsem Marunu,
žmoulala korunu.
Nikomu ji nedá
je tak krásně tvrdá.

Ukrajinec zhubl,
měl totiž jen rubl.
Proto taky prázdnou hubu,
ucpal si s ním díru v zubu.

Nevážně o původu názvů

Nescafé

Za první republiky byla na Malé straně jedna útulná kavárna, kde vařili výbornou kávu. Scházeli se zde hlavně židovští podnikatelé. Neméně proslulý byl i hlavní číšník, bohém, který si dával vždy na čas, s každým dlouze pohovořil, takže na kávu se čekalo značně dlouho. To byla voda na mlýn netrpělivých podnikatelů a obchodníků, protože čas představoval již tehdy peníze. Aby přilákali číšníkovu pozornost volali na něj svým dialektem "Nes kafe". Za čas to byla nejpoužívanější fráze této kavárny. Zde se s ní také seznámil majitel švýcarské továrny Nestlé na jedné ze svých cest do stověžaté Prahy. Když později tato firma zavedla instantní, rychle připravenou rozpustnou kávu vzpomněl si na pražskou kavárnu a nový produkt začal propagovat pod názvem "Nescafé".

Laboratoř

Tento pojem vznikl spojením cizího kmene *Labor*, znamenající práci a staršího slovanského slova *oř*. Spojení obou znamená *dřít jako kůň* a naznačuje, že vědátoři to neměli nikdy lehké.

A ještě pár vzpomínek na dovolené...

A slovo závěrem

Nedávno mi žena předložila z časopisu nějaký test IQ. Nevěděla si rady s otázkami typu doplňování řad. Říkala „Ty máš rád matematiku, tak mi pak řekni v čem to může spočívat“. Marně, ať jsem to obracel tak či onak, jen jsem na řady symbolů tupě zíral a jen tak tak vyvážil od IQ plastického kelímku. Podělím se o to s vámi – dokonce vám uvedu správné doplnění a budu rád, když se mi ozvete s nějakým logickým řádem, pokud ho tam najdete.

1) Co patří na místo otazníku? 1, 2, 5, 20, 25, 150, ? (výsledek je 157)

2) Co patří na místo otazníku? C, V, L, Z, C, I, I, ?, A, E (výsledek I)

3) Co patří na místo otazníku? 1, 32, 81, 64, ?, 6 (výsledek je 25)

4) Kolik existuje celkem trojčiferných čísel dělitelných 7, která nejsou násobkem 110? (výsledek je 115)

5) Co nejvíce nepatří mezi ostatní? (výsledek a)

- a) 729-81
- b) 512-8
- c) 1-1
- d) 216-6
- e) 64-4
- f) 8-2

5) Co nejvíce nepatří mezi ostatní? (výsledek d)

- a) 1-5-12
- b) 30-1-2
- c) 3-4-5
- d) 6-2-6
- e) 15-2-2
- f) 2-6-5

Tak s takovými otázkami se můžete setkat v testech Menzy.

P.S.: Pokud byste se chtěli dostat k starším číslům OISovin, tak se vám to podaří na mé osobní stránce <http://hlubucek.net>